

Tytuł: Rzeka, z cyklu *Potęga ziemi*

Dział wystawy: Wędrowki fotografa

Autor: Artūras Raila [Artūras Ráila]

Czas powstania: 2006 rok

Technika: druk pigmentowy

Udostępnione dzięki uprzejmości artysty

Wymiary: szerokość 186 centymetrów, wysokość 125 centymetrów

Słoneczny wiosenny dzień. Rozległa równina porośnięta gęstym lasem. Rozciąga się po horyzont. Bezchmurne niebo zabarwia na różowo ledwo wyczuwalna poświata. Przez las płynie rzeka Niemen. Rozciąga się od lewej krawędzi zdjęcia w stronę prawej. Na pierwszym planie znajduje się szczyt wysokiego brzegu rzeki. Stoi na nim kobieta obok drzewa o grubym pniu. Kobieta nosi tradycyjny strój litewski.

Wysoki brzeg porastają bujne trawy, krzewy, młode drzewa o cienkich pniach. Blisko lewej strony stoi drzewo o grubym pniu. Jest ono nieco pochylone w naszą lewą stronę. Pień jest chropowaty, pełen głębokich bruzd. Pokrywa go zielonkawy nalot porostów. Liście na powykręcanych gałęziach dopiero się rozwijają. Stojąca tuż przed drzewem kobieta ma około sześćdziesięciu lat. Jest na wprost nas. Głowę zwraca w lewo, w stronę, z której padają na jej twarz złote promienie słońca. Ma zamysłone oczy, rumianą cerę, nieco zmarszczek, delikatny uśmiech. Jej proste jasne włosy do ramion osłania biała czapka z wełny. Parę centymetrów nad krawędzią czapkę okala szary pas ze sznurków. Kobieta nosi białą lnianą koszulę oraz białą wełnianą chustę spływającą z ramion na plecy. Ma czarną długą spódnicę z białym fartuchem. Przepasana jest czerwoną taśmą z haftem w żółte romby. Splecione na brzuchu dłonie zdobi kilka srebrnych pierścionków.

Rzeka płynie spokojnym nurtem kilkanaście metrów poniżej brzegu. Odbija się w niej zieleń lasu i błękit nieba. Jest szeroka na kilkadziesiąt metrów. Z prawej strony zakręca łagodnym zakolem.

Las rozciągający się na ogromnym obszarze przypomina bezkres zielonego oceanu. Ciemna zieleń drzew iglastych kontrastuje ze świeżym, jasnym odcieniem liści.

KONTEKST DZIEŁA

Autor dzieła, Artūras Raila [Artūras Ráila] urodził się w 1962 roku. W swojej twórczości podejmuje często temat litewskiego pejzażu w powiązaniu z pogańskimi rytuałami i miejscami kultu. Inscenizuje sytuacje odnoszące się do pradawnych zwyczajów i podań. Litwa przyjęła chrześcijaństwo jako ostatni kraj europejski. Stało się to dopiero na przełomie czternastego i piętnastego wieku. Dominującą religią od tego czasu jest katolicyzm, ale żywa jest pamięć o dawnych wierzeniach.